386K0198

Nr L 144/40 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 29.5.86

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 13 maj 1986

om införandet av en företrädesrätt för fordringar på grund av avgifter på produktion av kol och stål

(86/198/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 49 och 50 i detta,

efter att ha hört rådet [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2], och

med beaktande av följande:

Den befogenhet att införa avgifter på produktionen av kol och stål och att fastställa villkoren för hur de skall påföras och tas upp som enligt artikel 49 och 50 i fördraget getts Höga myndigheten, omfattar befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa indrivning av avgifterna, bland annat i fall där den avgiftspliktiga personen är insolvent.

Europeiska gemenskapernas domstol fastslog i sin dom av den 17 maj 1983 i mål 168/83 [3] betydelsen av den fiskala karaktären av de befogenheter som den höga myndigheten har för att den skall kunna uträtta den uppgift som anförtrotts den i fördraget så effektivt som möjligt.

I alla medlemsstater utom Danmark behandlas skatteskulder till staten med företrädesrätt vid exekutiva åtgärder med konkurrens mellan fordringsägarna. För att säkerställa en effektiv indrivning av avgifterna, vilka är EKSGs främsta inkomstkälla, på lika villkor som medlemsstaternas skatteskulder, bör avgiftsskulder behandlas med samma företrädesrätt.

I några medlemsstater finns flera nivåer av företrädesrätt för skatter, vilket innebär att det är nödvändigt att välja den av de olika nationella skatterna med vilken EKSG-avgifterna skall likställas. En hänvisning till en skatt som är gemensam för alla medlemsstater är önskvärd för att en sådan hänvisning skall ha samma innebörd enligt all nationell lagstiftning. Mervärdeskatten uppfyller detta krav.

Det verkar nödvändigt att företrädesrätten för EKSG-avgifterna har tillräckligt lång varaktighet och är lika i hela gemenskapen för att gemenskapen skall kunna utöva företrädesrätten lika effektivt i alla medlemsstater.

De dröjsmålsavgifter som avses i artikel 50.3 i fördraget och i artikel 6 i Höga myndighetens beslut nr 3/52 [4], senast ändrat genom beslut nr 3614/85/EKSG [5], utgör en oskiljbar del av EKSGs avgiftsfordringar.

Gemenskapen måste ha möjlighet att utöva sin företrädesrätt vid förfaranden med konkurrens mellan fordringsägare som fortfarande pågår den dag då denna rekommendation genomförs, för att säkerställa att krav på EKSG-avgifter som uppstått under åren innan rekommendationen antas kan drivas in i så stor utsträckning som möjligt. Medlemsstaterna bör därför med lämpliga övergångsbestämmelser säkerställa ett lämpligt rättsskydd för det avgiftspliktiga företagets övriga fordringsägare, särskilt när det gäller rättsmedlen mot den rangordning av fordringsägare som äger rum till följd av genomförandet av denna rekommendation.

Enligt artikel 50.2 i fördraget skall villkoren för att påföra och ta upp avgift fastställas genom ett generellt beslut av Höga myndigheten efter det att den hört rådet. Enligt artikel 14 sista stycket får Höga myndigheten, då den är behörig att fatta ett beslut, begränsa sig till att lämna en rekommendation. Detta rättsliga instrument verkar vara det mest lämpade med hänsyn till den valda lösningen, där krav på EKSG-avgifter får samma ställning som inhemska skattekrav enligt den enskilda medlemsstatens rättssystem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De medlemsstater som tillerkänner statens skattefordringar en företrädesrätt i alla eller en del av den avgiftspliktiges tillgångar, skall tillerkänna avgiftskrav

(1) EGT nr C 65, 20.3.1986, s. 5.
(2) EGT nr C 229, 9.9.1985, s. 10.
(3) ECR 1983, s. 1681.
(4) EKSG:s officiella tidning nr 1, 30.12.1952, s. 4.
(5) EGT nr L 344, 21.12.1985, s. 37.

enligt artikel 49 och 50 i fördraget samma företrädesrätt i samtliga fall där det enligt nationell lagstiftning anses föreligga konkurrerande fordringar.

Artikel 2

De medlemsstater som tillerkänner statens skattefordringar allmän eller särskild företrädesrätt på olika nivåer beroende på den berörda skatten skall ge EKSGs avgiftskrav allmän eller särskild företrädesrätt på samma nivå som var och en av staterna ger fordringar på mervärdeskatt.

Artikel 3

Den företrädesrätt som avses i artikel 1 och 2 skall fortsätta att gälla så länge kraven inte är preskriberade.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 1986.

Företrädesrätten skall omfatta avgiftsbeloppet samt de dröjsmålsavgifter som avses i artikel 50.3 i fördraget och artikel 6 i den höga myndighetens beslut nr 3/52.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna rekommendation senast den 1 januari 1988. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall föreskriva att dessa lagar och andra författningar skall tillämpas på de förfaranden som pågår den dag då denna rekommendation genomförs och skall även genom lämpliga övergångsbestämmelser säkerställa ett tillräckligt rättsskydd för det avgiftsskyldiga företagets andra fordringsägare.

Artikel 5

Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

På kommissionens vägnar

Jacques DELORS

Ordförande